

РЕШЕНИЕ

№ 58

гр. Пазарджик, 04.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на първи април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Коста Ст. Стоянов

Членове: Димитър Б. Бишуров
Асен В. Велев

при участието на секретаря Константина Д. Рядкова
в присъствието на прокурора Г. Хр. К.
като разгледа докладваното от Асен В. Велев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20245200600086 по описа за 2024 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда глава 21 от НПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх.№ 5771/30.11.2023 г. на защитника на подсъдимия И. К. Б., ЕГН ***** - адвокат Л. Б., срещу Присъда № 7 от 23.11.2023 г., постановена по НОХД № 20235240200165 по описа за 2023 г. на Районен съд - Пещера.

С обжалваната присъда подсъдимият И. К. Б., ЕГН *****, роден на 09.01.1991 г. в гр. Плевен, с постоянен адрес: гр. Плевен, ул. „Г. С. Раковски“ № 57, вх. А, ап. 10, живущ в гр. Пещера, ул. „Г. Раковски“ № 9, български гражданин, с висше образование, неосъждан, женен, мениджър в „Маркет рисърдж“ ЕООД, е признат за виновен в това, че на 29.10.2023 г., в гр. Пещера, обл. Пазарджик, без надлежно разрешително, съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗКНВП, е държал високорисково наркотично вещество „марихуана“ с общо тегло 46,45 грама по обекти, както следва: 1/ Обект № 1 - марихуана с общо тегло 33,66 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 15,3 тегловни %; 2/ Обект № 2 - марихуана с общо тегло 0,41 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 15,4 тегловни %; 3/ Обект № 3 - марихуана с общо тегло 3,36 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 9,5 тегловни %; 4/ Обект № 4 - марихуана с общо тегло 2,79 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 16,9 тегловни %; 5/ Обект № 5 - марихуана с общо тегло 2,49 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол

/ТХК/ 16,9 тегловни %; 6/ Обект № 6 - марихуана с общо тегло 0,59 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 17,5 тегловни %; 7/ Обект № 7 - марихуана с общо тегло 3,15 гр. и съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ 16,9 тегловни %, на обща стойност 929,00 лева, съгласно Постановление № 106 от 02.08.2023 г. за изменение на Постановление на МС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството – престъпление по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, във вр. с чл. 7, ал. 1 и чл. 32, ал. 1 от ЗКНВП, поради което и на основание чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК, във вр. с чл. 58а, ал. 4, във вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от НК е осъден на наказание Лишаване от свобода за срок от 6 месеца и на Глоба в размер на 1 000,00 лева, платима в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – Пещера, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК изпълнението на така наложеното наказание Лишаване от свобода е отложено за срок от 3 години, а възпитателната работа с условно осъдения е възложена на Наблюдателната комисия при Община Пещера.

Със същата присъда, на основание чл. 59, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НК, при евентуално изпълнение на наказанието Лишаване от свобода, е приспаднато времето от един ден, през което подсъдимият И. К. Б. е бил задържан със Заповед № 99 от 29.10.2023 г. по описа на РУ на МВР – Пещера на основание чл. 72, ал. 1 от ЗМВР за срок от 24 часа, като един ден задържане се зачитат за един ден лишаване от свобода. С присъдата, на основание чл. 354а, ал. 6, във вр. с чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК, в полза на държавата са отнети веществените доказателства - остатък от наркотичното вещество - марихуана с общо тегло 43,39 грама, предадена на ЦМУ на Агенция „Митници“, гр. София, като е поставено същият да бъде унищожен по съответния ред след влизане на присъдата в сила, а на основание чл. 354а, ал. 6, във вр. с чл. 53, ал. 1, б. „а“ от НК, в полза на държавата са отнети веществените доказателства - 1 бр. полиетиленов плик, съдържащ празни опаковки от обекти, опаковани като ВД по делото, 1 бр. електронна везна с черен капак с лепенка с надпис „CAPACITY 200g X 0.01G“, 1 бр. мелничка/гриндер, зелена на цвят, както и 1 бр. мелничка/гриндер, черна на цвят, със следи от зелена суха листна маса, намирайки се на съхранение при домакин при РУП – Пещера, като е поставено същите да се унищожат като вещи без стойност след влизане на присъдата в сила. На основание чл. 189, ал. 3 от НПК, подсъдимият И. К. Б. е осъден да заплати направените по делото разноски в размер на 356,67 лева за извършена експертиза по сметка на ОДМВР – Пловдив.

С въззивната си жалба защитникът на подсъдимия Б. обжалва присъдата като неправилна и незаконосъобразна. Прави се искане за нейното изменение, поради неправилно приложение на закона, като се преквалифицира престъплението по чл. 354а, ал. 5 от НК и се приеме случая за маловажен. След изготвянето на мотивите по делото е постъпило допълнение към жалбата, с което са развити доводи за маловажност на случая. Сочи се, че цената на веществото е в размер на 929,00 лева, поради това, че имало изменение на цените на наркотичните вещества от м. август 2023г., като се изтъква, че ако деянието било извършено преди изменението същото, съобразно практиката на ВКС, би се разглеждало като маловажен случай.

Излага несъгласието си със становището на районния съд, че количеството от 46 грама се явява голямо, доколкото съдът бил установил, че е за лична употреба, но въпреки това се позовал на обществената опасност на деянието. Счита, че същото е с много ниска степен на обществена опасност, дори липсвала такава, доколкото веществото не било на публично място, както и не е споделяно с други хора, съответно Б. не бил застрашил по никакъв начин общественото здраве, а само своето. Поради това приложима била разпоредбата на чл. 354а, ал. 5 от НК. Сочил, че съдът сам е приел, че са налице множество смекчаващи обстоятелства, съответно липсата на отегчаващи такива. Въпреки наличието на всички предпоставки, съдът е счел, че извършеното не представлявало „маловажен случай“ по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК, обосновавайки се с вредните последици от деянието, които не били аргументирани убедително. В конкретния случай се касаело за деяние на просто извършване, като вредните последици били единствено за Б.. От мотивите ставало ясно, че съдът е взел предвид единствено и най-вече стойността на наркотичното вещество, която според него не е основно определяща. Сочил, че съдът бланкетно бил приел, че не са налице достатъчно основания за преквалифициране на деянието, без да се аргументира за степента на обществена опасност, начинът на осъществяване на деянието, вредните последици и други. Поддържа се искането за изменение на първоинстанционната присъда като неправилна и незаконосъобразна относно неправилното приложение на закона, като се иска преквалифициране на престъплението по чл. 354а, ал. 5 от НК, съответно случаят да се приеме за маловажен. Не се правят доказателствени искания.

Прокуратурата не е изразила писмено становище по подадената жалба и допълнението към нея.

В проведеното пред въззивния съд открито съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Пазарджик изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Счита, че нито количеството наркотично вещество, нито неговата цена могат да обосноват маловажността на случая. Счита присъдата за правилна и законосъобразна, като прави искане да бъде потвърдена.

Защитникът на подсъдимия – адвокат Б., поддържа подадената въззивна жалба по изложените в нея аргументи. В хода на съдебните прения излага, че следва да се вземе предвид скорошното изменение и завишаване на цената на наркотичното вещество канабис, което за разлика от почти всички останали наркотични вещества, завишени само с около 10-20%, необосновано е завишено в троен размер. Счита, че са налице множеството смекчаващи вината обстоятелства като висшето образование на подзащитния му, това, че работи като мениджър на фирма, че вече е баща на дете на 4 месеца, като осъждането му би му се отразило единствено негативно, доколкото би му попречило на бъдещо издигане на по-висок пост в работата. Излага, че единствената причина веществото да е било във владението на Б. е, че го е държал за лична употреба в дома си и по никакъв начин не бил застрашил общественото здраве. Счита за неподходящо въобще да се налага възпитателна работа с подсъдимия, още повече в гр. Пещера, доколкото постоянния му адрес бил в София, където и работел. Излага, че наложеното с присъдата наказание глоба в размер на 1 000,00 лева следвало да бъде

редуцирано с 1/3, доколкото производство е преминало по реда на чл. 371, т. 2 от НПК. Счита, че са налице предпоставките за квалифициране случая като маловажен, поради което било необосновано на подсъдимия да се наложи условно осъждане. Отправя искане присъдата да бъде изменена като деянието се преквалифицира от такова по чл. 354а, ал. 3 в такова по чл. 354а, ал. 5 от НК.

Подсъдимият Б. поддържа жалбата, като в последната си дума моли присъдата да бъде изменена.

Пред въззивната инстанция не се ангажираха и не се събраха нови доказателства.

При извършена проверка за редовността и допустимостта на въззивната жалба, въззивният съд намери, че същата е редовна и допустима, като подадена от страна в процеса с право на жалба по смисъла на чл. 318 от НПК, в срока по чл. 319, ал. 1 от НПК и отговаряща на изискванията на чл. 320 от НПК.

Въззивният съд, като обсъди доводите във въззивната жалба, както и тези, изложени в съдебно заседание от страните и събраните по делото доказателства, и след като в съответствие с изискванията на чл. 314 от НПК провери изцяло правилността на атакуваната присъда намира, че не са налице основания за нейната отмяна или изменение, съответно жалбата се явява неоснователна, по следните съображения:

Производството пред първоинстанционния съд е протекло по реда на Глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК. Подсъдимият в хода на допуснатото съкратено съдебно следствие е признал изцяло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, и се е съгласил да не се събират доказателства за същите факти.

С определение по реда на чл. 372, ал. 4 от НПК в хода на съкратеното съдебно следствие съдът е приел, че самопризнанието на подсъдимия Б. се подкрепя от събраните в досъдебното производство доказателства и е обявил, че ще го ползва, без да събира доказателства за фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт.

На основание чл. 373, ал. 3 от НПК районният съд е възприел изложената в обвинителния акт фактология на деянието, както следва:

Подсъдимият И. К. Б. е неосъждан и не е криминално проявен, като към датата на деянието живее в гр. Пещера, ул. „Г. Раковски“ № 9. Подсъдимият Б. не притежавал надлежно разрешително за придобиване и държане на наркотични вещества по смисъла на чл. 7 от ЗКНВП.

На 29.10.2023 г. свидетелят Ю.И. - младши разузнавач в група КП при РУП-Пещера и свидетелят Г. Д., заемаш длъжността разузнавач в група КП при РУП-Пещера, били ангажирани с провеждането на специализирана полицейска операция по линия „Разпространение, производство и държане на наркотични вещества“ в гр. Пещера, когато на паркинга на магазин „Лидл“ забелязали подсъдимия Б.. Същият имал съмнително поведение и когато минал покрай свидетелите И. и Д. ги лъхнала силна миризма на марихуана. Извършили му полицейска проверка, в хода на която не открили в него забранени от закона вещества, но същият им заявил, че в дома си държи и съхранява наркотично вещество - марихуана, която е за негова лична

консумация и ще я предаде доброволно. Малко по-късно на 29.10.2023 г. подсъдимият Б. предал с протокол за доброволно предаване 5 бр. пликчета и 2 бр. стъклени буркани, съдържащи различно количество листна маса, 1 бр. везна и 2 бр. мелнички, като записал в протокола, че листната маса е марихуана за негова лична употреба.

По-късно на същата дата, на място в сградата на районното управление в гр. Пещера, бил извършен оглед на предадените от подсъдимия Б. предмети, за който бил съставен съответния протокол и фотоалбум към него. При огледа опаковките били измерени с електронна везна, като се установило, че: Обект 1 - 1 бр. полиетиленов плик и съдържащата се в него суха, зелена листна маса от глави и съцветия е с общо тегло от 40 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана; Обект 2 - 1 бр. полиетиленов плик и съдържащата се в него раздробена суха листна маса е с общо тегло от 2,54 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана; Обект 3 - 1 бр. стъклено бурканче с бял капак и съдържащата се в него зелена раздробена суха листна маса е с общо тегло от 45,23 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана; Обект 4 - 1 бр. полиетиленов плик и съдържащата се в него зелена листна маса от глави и съцветия е с общо тегло от 6,99 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана; Обект 5 - 1 бр. полиетиленов плик и съдържащата се в него суха зелена листна маса от глави и съцветия е с общо тегло от 6,68 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана; Обект 6 - 1 бр. пакет и съдържащата се в него суха зелена листна маса от глави и съцветия е с общо тегло от 4,35 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана; Обект 7 - 1 бр. стъклено бурканче със стъклен капак и съдържащата се в него суха зелена листна маса от глави и съцветия е с общо тегло от 143 гр. и след направен полеви наркотест реагира на (канабис) марихуана. Обект 8 бил описан като 1 бр. електронна везна, а Обект 9 като 2 броя мелнички - зелена и черна на цвят.

От изготвеното заключение по назначената физико-химична експертиза се установява, че намиращата се в предадените за изследване обекти - суха зелена листна маса, представлява марихуана с нето тегло, съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ в тегловни %, съответно: Обект № 1 - марихуана с общо тегло 33,66 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 15,3 тегловни %; Обект № 2 - марихуана с общо тегло 0,41 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 15,4 тегловни %; Обект № 3 - марихуана с общо тегло 3,36 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 9,5 тегловни %; Обект № 4 - марихуана с общо тегло 2,79 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 16,9 тегловни %; Обект № 5 - марихуана с общо тегло 2,49 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 16,9 тегловни %; Обект № 6 - марихуана с общо тегло 0,59 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 17,5 тегловни % и Обект № 7 - марихуана с общо тегло 3,15 гр. и съдържание на активен компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ 16,9 тегловни %.

Марихуаната е включена в Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Списък I от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като

наркотични. Съгласно чл. 3, ал. 2, т. 1 от ЗКНВП и Приложение № 1 към чл. 3, т. 1 от Списък I от Наредбата за реда за класифициране на растенията и веществата като наркотични - марихуаната със съответния активен компонент се определя като вещество с висока степен на риск за обществено здраве и поради вредния ефект от злоупотребата, е забранено за приложение в хуманитарната и ветеринарната медицина. Съгласно Приложение № 2 от Постановление № 23 на МС от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, изменено с Постановление № 106 от 02.08.2023 г., стойността на горепосоченото количество наркотично вещество, а именно 46,45 грама, съдържащо марихуана със съответния активен компонент, при цени от 20,00 лева на грам, възлиза на сумата от 929,00 лева.

Доколкото производството пред първоинстанционния съд е протекло по реда на съкратено съдебно следствие, като диференцирана процедура, както и с оглед характеристиките на съкратеното съдебно следствие със самопризнание на подсъдимия, въззивният съд дължи проверка дали са били налице предвидените в закона предпоставки за протичане на производството по този ред. След самостоятелен анализ на всички относими обстоятелства по настоящото дело, въззивният съд намира, че в досъдебното и в първоинстанционното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са основание за връщане на делото на прокуратурата или за ново разглеждане от районния съд. На подсъдимия са били разяснени правата в наказателното производство. Искането за провеждане на съкратено съдебно следствие по чл. 371, т. 2 от НПК изхожда от подсъдимия и защитника му. Съдът е разяснил на подсъдимия последиците от самопризнанието му и подсъдимият Б. доброволно е приел и се е съгласил с тези последици и изрично е заявил, че не желае да се събират доказателства относно фактите, изложени в обвинителния акт. В този смисъл не са налице процесуални нарушения от страна на първоинстанционния съд, във връзка с разглеждане на делото по реда на Глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371, т. 2 от НПК.

В конкретният казус въззивният съд намира, че действително направените от подсъдимия Б. самопризнания в диференцираната процедура по реда на гл. 27 НПК са подкрепят в пълна степен от останалите събрани в хода на досъдебното производство доказателства и доказателствени средства, а именно показанията на свидетелите Ю.М. И. и Г. М. Д., приобщените по делото писмени доказателства - протокол за проверка на лични вещи на лица и превозни средства, протокол за извършване на проверка в помещение, протокол за доброволно предаване на вещи, протокол за оглед на веществени доказателства, ведно с изготвения към него фотоалбум, както и от заключението на физико-химичната експертиза. Същите несъмнено установяват, че на инкриминираната дата подсъдимият И. К. Б., без надлежно разрешително, е държал в дома си в гр. Пещера високорисково наркотично вещество „марихуана“ с общо тегло от 46,45 грама на обща стойност от 929,00 лева.

При така възприетата фактическа обстановка първоинстанционният съд законосъобразно и обосновано е приел, че подсъдимият Б. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по чл. 354а, ал. 3, т.

1 от НК. В резултат на правилно тълкуване и приложение на материалния закон районният съд е намерил, че от обективна и субективна страна на 29.10.2023 г. в гр. Пещера, без надлежно разрешително съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗКНВП, подсъдимият Б. е държал високорисково наркотично вещество „марихуана“ с общо тегло 46,45 грама и с нето тегло, съдържание на активен компонент тетраhydroканабинол /ТХК/ в тегловни проценти, подробно описани по-горе, на обща стойност 929,00 лева, съгласно Постановление на МС № 106 от 02.08.2023 г. за изменение на Постановление на МС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството.

Първостепенният съд е изложил изчерпателни и ясни съображения за съставомерността на деянието, като е обосновал наличието на всеки един елемент от обективната и субективната му страна. От обективна страна подсъдимият е упражнявал фактическата власт върху посоченото количество наркотично вещество, което е открито в дома му и е предадено от него доброволно на разследващите органи. Престъплението е осъществено при форма на вина пряк умисъл по смисъла на чл. 11 ал. 2 от НК, доколкото подсъдимият е съзнавал, че държи забранено от закона вещество - наркотик, а също и че няма издадено разрешение за това по реда на чл. 7, ал. 1 от ЗКНВП, като съответно е предвиждал общественоопасните последици от деянието и пряко е целял настъпването им.

Въззивната жалба основно е насочена върху дадената от съда правна квалификация на процесното деяние, осъществено от подсъдимия Б.. Според защитата се касае за маловажен случай по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК, поради което деянието следвало да бъде квалифицирано като такова по чл. 354а, ал. 5 от НК.

Изложените пред въззивната инстанция аргументи в голяма си част преповтарят доводите, изложени пред първоинстанционния съд, на които в обжалвания акт мотивирано е отговорено. Настоящата инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд, като счита, че непредубеденият прочит на материалите по делото не дава основание да бъде възприета тезата на защитата за незаконосъобразен отказ на първоинстанционния съд да приложи закон за по-леко наказуемо престъпление като преквалифицира извършеното от подсъдимия деяние от такова по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК в такова по чл. 354а, ал. 5 от НК.

За да бъде квалифицирано едно деяние като маловажен случай по смисъла на разпоредбата на чл. 93, т. 9 от НК, е необходимо то да разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства. Преценката за наличието или отсъствието на маловажен случай, според практиката на ВКС, се извършва въз основа на всички факти по делото, отнасящи се до начина на извършване на деянието, вида и стойността на предмета му, вредните последици, данните за личността на дееца и всички други обстоятелства, които имат значение за степента на обществена опасност и моралната укоримост на извършеното. Единствено след пълноценен и всеобхватен анализ може да се достигне до законосъобразно заключение дали конкретно извършеното престъпление разкрива по-ниска

степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на други извършени престъпления от същия вид. Вярно е, че подсъдимият И. Б. не е осъждан, трудово ангажиран е, предал е доброволно предмета на престъплението и е съдействал за бързото приключване на делото, но макар да са смекчаващи обстоятелства, те не са единствените, имащи отношение към правната квалификация на деянието. Те не могат да бъдат противопоставени успешно на редица други фактически данни, очертаващи значителна обществена опасност на деянието и препятстващи преквалификацията му по чл. 354а, ал. 5 от НК, на които правилно и законосъобразно първоинстанционният съд е отдал значение.

Настоящият съдебен състав отчита, че в коментирания казус на първо място количеството на наркотичните вещества е значително, противно на становището на защитата. Омаловажаването на това количество от страна на защитата е неоснователно, доколкото, както правилно първоинстанционният съд е отбелязал, количество от 46,45 грама позволява да се разпредели на множество по-малки дози и да се използва в продължение на един по-дълъг период от време и в пъти надхвърля количеството, необходимо за една доза. Т.е. подсъдимият не е държал наркотичното вещество единствено и само, за да го употреби еднократно, с оглед това, че е за лично негово ползване, както е изтъкнато от защитата, а за да го употребява неколkokратно за един по-дълъг период от време. Несъмнено, на първо място, трябва да бъдат отчетени обществените отношения, които се засягат с дейтелността на подсъдимия, а именно тези, свързани със здравето на населението. Видно е от приетата по делото експертиза и това, че съдържанието на активния компонент тетрахидроканабинол /ТХК/ за всеки от отделните обекти наркотично вещество марихуана надхвърля 15% . В случая не се държи сметка на това, че предмет на деянието е високорисково наркотично вещество с изключително вредно въздействие и дългосрочен ефект върху човешкия организъм, макар и за употреба единствено от подсъдимия. Законодателят е инкриминирал държането на високорискови наркотични вещества независимо от вида и количеството им, без да се интересува от това за каква употреба се използва наркотичното вещество. С оглед нарастващият брой на наркозависими в обществото, целта на инкриминирането на държането на наркотични вещества е именно да се ограничи употребата на наркотични вещества, като по този начин се ограничи и вредното им въздействие, което оказват върху човешкия организъм. Поради това количеството от 46,45 грама, с високо съдържание на активния компонент тетрахидроканабинол и предназначено за многократно употреба в настоящия случай, не може да се възприеме като не много голямо количество, което да обоснове по-ниска обществена опасност на деянието и дееца.

На следващо място, стойността на инкриминираното наркотично вещество в размер на 929,00 лева, определена съобразно действащата нормативна уредба към момента на извършване на деянието - Постановление на МС № 106 от 02.08.2023 г. за изменение на Постановление на МС № 23 от 29.01.1998 г. за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, за настоящата инстанция е значителна, противно на становището на защитата, изразено в жалбата. Аргументът, че цената била такава поради това, че имало изменение на цените на наркотичните вещества

само 3 месеца преди деянието, както и че ако същото било извършено преди изменението, би се разглеждало като маловажен случай според практиката на ВКС, е неоснователно. Стойността на наркотичното вещество следва да се определи към момента на извършване на деянието, както правилно е посочил първоинстанционният съд, а към този момент действа нормативен акт, според който стойността на количеството в конкретния случай възлиза на сумата от 929,00 лева. Ирелевантно за случая е, че деянието е извършено само 3 месеца след промяната, доколкото към този момент са приложими променените разпоредби на Постановлението на МС за определяне на цени на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството, съответно не може да се възприеме за основателен аргумент в насока, че това влияе на справедливостта на присъдата. Както правилно е посочил първоинстанционният съд от момента на издаване на Постановление № 23 през 1998 г., цените на наркотичните вещества са актуализирани един път през далечната 2000 г. и оттогава в продължение на 23 години, същите не са изменяни, а за това време икономическата обстановка в страната се е изменила драстично. В този смисъл, настоящата инстанция също намира, че увеличението на цените на наркотичните вещества за нуждите на съдопроизводството е било резонно и належащо, с оглед икономическата обстановка в страната – на нарастваща инфлация и рязко поскъпване на качеството на живот. Фактът, че с оглед краткото време от приемане на Постановлението на МС, Върховният касационен съд не е имал възможност да се произнесе при какви стойности случаят на държане на наркотични вещества би се смятал за маловажен при това изменение, не отнема възможността нито на първоинстанционния, нито на въззивния съд да вземе аргументирано становище налице са или не предпоставките конкретен случай да се приеме за маловажен такъв по смисъла на чл. 93, т. 9 от НК, изследвайки конкретните обстоятелства по делото, доколкото това е негово суверенно право. Поради това възраженията в тази насока са неоснователни.

Освен посоченото по-горе, подсъдимият Б., предвид възрастта си, вече не е в съвсем млада възраст, за която е типично увлечението към непозволените от обществото прояви, напротив той е зрял човек, образован - с висше образование, с напълно оформен мироглед и представи за добро и лошо в обществото и обществения живот. Отделно от това, същият заема и отговорна мениджърска позиция в работата си, която не се характеризира единствено с ръководене на екип от служители, а и с това, че мениджърът следва да дава на екипа си и да бъде добър пример не само в служебните, но и в чисто житейските ситуации. В този смисъл, следва да се отбележи, че подсъдимият е имал ясна представа за противоправността на извършеното от него престъпно деяние и неговата обществена укоримост.

Аргументите, че съдът е приел наличие на множество смекчаващи обстоятелства по случая и въпреки това неправилно не е счел случаят за маловажен, за да го квалифицира по чл. 354а, ал. 5 от НК, настоящата инстанция намира за неоснователни. С оглед всичко изложено по-горе, в настоящия случай, съвкупният анализ на доказателствата по делото не позволява да бъде направен извод, че деянието извършено от подсъдимия се характеризира по-ниска степен на обществена опасност от обичайните такива. Съвкупната преценка на всички тези обстоятелства не позволява да се

приеме, че извършеното от подсъдимия Б. се отличава значително от останалите случаи на посегателство по чл. 354а, ал. 3 от НК и засяга несъществено защитените обществени отношения. Напротив деянието следва да бъде преценено като типично и обичайно. Като се има предвид, че престъпленията, свързани с незаконно държане и разпространение на наркотични вещества са сред тези, с най-заплашителен ръст в страната, според настоящата инстанция е наложителен един по-строг подход в оценяването на обществената опасност на подобен род престъпни проявления, доколкото със същите се застрашава здравето на най-активната социална група от населението, както нееднократно е посочвал в практиката си Върховният касационен съд. С оглед гореизложеното, според настоящата инстанция, първоинстанционният съд правилно е приложил материалния закон и правилно е приел, че се касае за деяние по чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК. С оглед на това, не са налице предпоставките въззивната инстанция да упражни правомощията си по чл. 337, ал. 1, т. 2 и т. 4 от НПК, съответно първоинстанционната присъда следва да бъде потвърдена.

По отношение санкционната част на обжалваната присъда - За извършеното престъпление разпоредбата на чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК предвижда налагане на наказание Лишаване от свобода от 1 до 6 години и Глоба от 2 000,00 до 10 000,00 лева. Наказанието Глоба в посочените размери се налага кумулативно с определеното наказание Лишаване от свобода, т.е. наред с него. В жалбата не са изложени конкретни възражения относно вида и размера на наказанието. Такива са изложени в хода на съдебните прения пред въззивната инстанция. Доколкото присъдата се обжалва в наказателната ѝ част, досежно правната квалификация на деянието, предвиждаща друго наказание, както и с оглед разпоредбата на чл. 314 от НПК, то настоящата инстанция следва да вземе отношение по правилността и на тази част от присъдата.

С процесната присъда на подсъдимия Б. е наложено наказание Лишаване от свобода за срок от 6 месеца и глоба в размер на 1 000,00 лева, като на основание чл. 66, ал. 1 от НК е постановил изпълнението на наложеното наказание Лишаване от свобода да бъде отложено за срок от 3 години и е възложил възпитателната работа с условно осъдения на Наблюдателната комисия при Община Пещера.

Първоинстанционният съд е съобразил, че производството е протекло по диференцираната процедура по чл. 371, т. 2 от НПК, както и разпоредбата на чл. 373, ал. 2 от НПК императивно налагаща приложението на чл. 58а от НК. В съответствие с разпоредбата на чл. 58а, ал. 4 от НК районният съд е изследвал дали приложението на разпоредбата на чл. 55 от НК не се явява по-благоприятна за дееца, отколкото редуцията предвидена в чл. 58а от НК. Съобразявайки, наличието на многобройни смекчаващи обстоятелства, досежно обществената опасност на деянието и дееца, правилно първоинстанционният съд е стигнал до извод, че и най-лекото предвидено в закона наказание - 1 година лишаване от свобода се явява несъразмерно тежко, поради което е приложил разпоредбата на чл. 55 от НК и е наложил наказание Лишаване от свобода под минимума предвиден за това престъпление, а именно Лишаване от свобода за срок от 6 месеца. Правилен е изводът на съда, че в конкретния случай приложението на чл. 55 от НК се

явява по-благоприятно за дееца, отколкото редуцията с една трета по чл. 58а, ал. 1 от НК, доколкото ако се намали с 1/3 минимално предвиденото в чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК наказание от 1 година Лишаване от свобода, то резултатът би бил 8 месеца Лишаване от свобода, което е по-неблагоприятно за дееца. Правилен е и изводът на съда, че са налице предпоставките на чл. 66, ал. 1 от НК, съответно правилно е отложил изпълнението на наказанието за срок от 3 години, доколкото определеното наказание лишаване от свобода е до три години, подсъдимият е с чисто съдебно минало, като за постигане целите на наказанието и поправянето му не е наложително същото да бъде изтърпявано. Според настоящата инстанция, в съответствие с разпоредбата на чл. 55, ал. 2 от НК, съдът е наложил и кумулативно предвиденото в чл. 354а, ал. 3, т. 1 от НК наказание Глоба, като го е редуцирал с една втора до размер от 1 000,00 лева. Неоснователни са доводите на защитата, че така наложеното наказание Глоба в този размер следвало отново да се редуцира, съобразно разпоредбата на чл. 58а, ал. 1 от НК, във връзка с чл. 373, ал. 2 от НПК, доколкото същата е неприложима при преценка, че наказанието следва да се наложи при условията на чл. 55 от НК. По отношение възпитателната работа с условно осъдения, възложена на Наблюдателната комисия при Община Пещера, с оглед това, че местоживеенето на подсъдимия към момента на постановяване на присъдата е било в гр. Пещера, като не са били налице данни, че същото е променено, нито, че към настоящия момент действително пребивава в друго населено място, то и в тази ѝ част присъдата следва да бъде потвърдена. Промяната на местоживеенето след постановяване на присъдата и неудобството, свързано с тази промяна, не е основание за отмяна на постановената възпитателна работа с подсъдимия. С оглед гореизложеното и според настоящата инстанция чрез така определеното по вид и отмерено по размер наказание в неговата съвкупност е справедливо, като ще бъдат постигнати целите, както на индивидуалната, така и на генералната превенция по смисъла на чл. 36 от НК. Посредством него ще се окаже достатъчен дисциплиниращ ефект спрямо подсъдимия и предупредителен и възпиращ ефект спрямо останалите членове на обществото. С оглед на това, интервенция върху първоинстанционната присъда в санкционната ѝ част, не се налага.

Правилно и законосъобразно, в съответствие с разпоредбата на чл. 59, ал. 2, във връзка с ал. 1 от НК, при евентуално изпълнение на наказанието Лишаване от свобода, първоинстанционният съд е извършил приспадане на времето от един ден, през което подсъдимият е бил задържан по ЗМВР за срок от 24 часа, като е постановил един ден задържане да се зачитат за един ден Лишаване от свобода.

В съответствие с разпоредбата на чл. 354а, ал. 6, във връзка с чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК е отнето в полза на държавата веществените доказателства - остатък от наркотичното вещество – марихуана, с общо тегло 43,39 гр., и е постановено унищожаването им по съответния ред след влизане на присъдата в сила. Съответно правилно и законосъобразно, в съответствие с чл. 354а, ал. 6, във връзка с чл. 53, ал. 2, б. „а“ от НК, съдът е отнел в полза на държавата и веществените доказателства: 1 бр. полиетиленов плик, съдържащ празни опаковки от обекти, 1 бр. електронна везна с черен капак с лепенка с надпис „CAPACITY 200gX0.01G“, както и 1 бр. мелничка/гриндер - зелена на цвят и

1 бр. мелничка/гриндер - черна на цвят, като правилно е постановено същите са се унищожат след влизане на присъдата в сила като вещи без стойност.

В съответствие с разпоредбата на чл. 189, ал. 3 от НПК, доколкото подсъдимият е признат за виновен, направените в досъдебното производство разноси за извършена експертиза са възложени в негова тежест.

С оглед изложеното, настоящата инстанция стигна до извод за неоснователност на подадената въззивна жалба, като същата следва да се остави без уважение. При извършената цялостна проверка на обжалваната присъда, въззивната инстанция не намери основания за нейната отмяна или изменение, поради което същата следва да бъде потвърдена.

Воден от горното и на основание чл. 338, във връзка с чл. 334, т. 6 от НПК, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 7 от 23.11.2023 г., постановена по НОХД № 20235240200165 по описа за 2023 г. на Районен съд - Пещера.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____